

INLEDNING

MIN TRÄDGÅRD PÅ baksidan av huset är en plats där plantor dör.

Varje år när våren kommer får jag för mig att jag kan driva upp några krukväxter utomhus, och jag styr entusiastiskt kosan mot den lokala plantskolan. Jag köper plantor med vackra gröna blad som det redan har börjat växa frukter på och kör hem redo att erövra världen en hemodlad tomat i taget.

Inom en månad är plantorna döda ... varenda gång.

Jag kan inte låtsas som att jag inte vet varför – jag är världens lataste med vattenkannen. Jag börjar bra men missar sedan att vattna plantorna tills de är nästan döda. Driven av skuldkänslor dränker jag dem hinkvis med vatten en sista gång, men då är det för sent. De kan inte återhämta sig, och snart ligger de i soptunnan.

Förra året föresatte jag mig att få ändring på saker och ting. Med min sedvanliga vårentusiasm valde jag ut paprika-, tomat- och basilikaplantor. Jag vattnade dem omsorgsfullt *varje* dag. Men trots min disciplin blev tomatplantan snabbt gul, basilikan bränd i solen och paprikan förstörd av larver.

Ställd inför detta mysterium köpte jag till slut en bok om trädgårdsskötsel för att lära mig mer om att hålla plantor vid liv. Det var otroligt vad många saker man skulle tänka på! Jag trodde att odling var enkelt – jord, frön och vatten. I själva verket är det mycket mer komplicerat än så.

- *Varje planta har unika behov.* Även om jag kom ihåg att vattna dem varje dag skulle den disciplinen inte hålla plantorna vid liv eftersom olika plantor har olika behov. Tomatplantan blev gul eftersom jag vattnade den *för mycket*.
- *Plantor behöver mer än en ingrediens och i rätt mängd.* Jag hade tagit för givet att plantor bara behöver vatten för att växa. Jag hade inte tänkt på hur mycket solsken var och en behövde eller vilken sorts jord och gödning. Basilikapplantan dog av för mycket sol.
- *Miljön spelar en avgörande roll.* Jag var inte bara tvungen att aktivt ge mina plantor vad de behövde men också aktivt skydda dem från skadedjur. Larver lyckades äta upp min paprikaplanta eftersom jag inte hade gjort något för att skydda den.

En eftermiddag då jag begrundade mitt misslyckande som odlare slogs jag av likheten mellan vad plantor behöver för fysisk tillväxt och vad barn behöver för andlig mognad.

Men hur mycket viktigare är inte omsorgen om våra barns själar?

Om jag verkligen hade brytt mig om detta med att odla växter, hade jag börjat studera trädgårdsskötsel långt tidigare. Det var bara något som jag inte prioriterade. Men som föräldrar med den enormt viktiga kallelse vi har att låta våra barn lära känna Jesus, har vi inte råd att bara ”göra så gott vi kan” och se vad som händer och hoppas på en ny möjlighet nästa vår. Det är för mycket som står på spel, och det räcker inte med goda intentioner. Vi måste veta vad vi gör.

Vi behöver både *vägledning* – kunskap om vad vi ska göra – och *disciplin* – överlåtelsen till att göra det.

DISCIPLIN OCH VÄGLEDNING – EN LIVSVIKTIG KOMBINATION

För att bättre förstå vikten av disciplin och vägledning kan vi betrakta följande tre scenarion:

1. *När vi varken har disciplin eller vägledning låter vi våra barn förtvina andligen.* Detta händer när vi inte är nogga med att ”vattna” deras andliga liv (ingen disciplin) och när vi inte inser vad de behöver för att växa till (ingen vägledning). Det är en fälla som är lätt att falla i när vi är upptagna. Vår andliga träning blir till slut bara en bordsbön här och där, ett svalt engagemang i kyrkan och någon enstaka hänvisning till Bibeln som slängs in bara för sakens skull (speciellt om något barn uppför sig illa). Om skuld känslorna tar över kan vi ”dränka” barnen med mer kyrkaktiviteter och andakter under en tid, men för många barn blir det för lite och för sent.
2. *När vi har disciplin men ingen vägledning arbetar vi hårt men gör kanske inte det som våra barn behöver mest.* Det var det problemet jag hade då jag troget vattnade mina plantor varje dag men utan att inse hur många andra faktorer som behövdes för att de skulle växa. Jag hade goda intentioner, men plantorna fick ändå inte vad de behövde för att överleva. På samma sätt är en del föräldrar väldigt disciplinerade genom att de alltid tänker på barnens andliga utveckling, men de känner inte till alla ”ingredienser” som en stark tro behöver eller de ”miljöfaktorer” som utmanar deras ansatser i dag. *Undersökningar har gång på gång visat att åtminstone 60 procent av barn från kristna hem vänder sig bort från tron i tidiga tjugoårsåldern.*¹

¹ J Warner Wallace har gjort en utmärkt sammanfattning av de många studier som har gjorts i detta ämne: ”Are Young People Really Leaving Christianity?”, *Cold-Case Christianity*, uppdaterad den 8 jan 2017, <coldcasechristianity.com/2016/are-young-people-really-leaving-christianity/>.

Uppenbarligen är det så att många välmenande kristna föräldrar lägger ner hårt arbete som inte resulterar i att deras barn får ett rikt andligt liv som vuxna. Disciplin utan vägledning kan vara farligt.

3. *När vi har både disciplin och vägledning kan vi känna tillförsikt.* Vi vet att vi gör vad vi ska för att hjälpa våra barn att utveckla en djupt rotad tro. Vi avsätter tid varje vecka för att familjen ska få växa i tron tillsammans, och vi väver in tron i det dagliga livet baserat på vad vi vet att barnen behöver. Vi vet att vi aldrig kommer att bli perfekta föräldrar och att allt till syvende och sist vilar i Guds hand. Men vi vilar i vissheten om att vi är så trogna vår kallelse som vi kan vara.

Jag tror att det är uppenbart vilket scenario vi skulle vilja se utspelas i våra hem.

Den här boken kommer att hjälpa dig att nå dit.

Boken kan inte göra dig mer disciplinerad – du är den enda som kan prioritera ditt barns andliga utveckling – men den kan ge dig vägledning.

VILKEN SORTS VÄGLEDNING?

När jag startade min blogg om kristet föräldraskap 2011, Natasha-Crain.com, var jag en förälder som hade *disciplin men inte vägledning*. Jag var hängiven uppgiften att låta mina barn växa upp i ett kristuscentrerat hem, men jag var inte säker på hur jag skulle göra. Jag startade bloggen med en förväntan om att få möta likasinnade och utbyta tankar om att fostra troende barn.

Men då läsarskaran växte och folk började dela artiklar med vänner på internet hände något oväntat: min blogg började dra till sig en ström av utmanande kommentarer från kristendoms-skeptiker – kommentarer som jag inte hade en aning om hur jag skulle besvara.

Det var kritiska frågor om hur jag kunde veta att Gud existerar.
 Om relationen mellan vetenskapen och Bibeln.
 Om Guds handlande i Gamla testamentet.
 Om miraklers trovärdighet.
 Om all ondska och allt lidande i världen.
 Om motsägelser i evangelierna.
 Om helveteslärans rimlighet.
Om allt du kan tänka dig.

Trots att jag hade varit kristen hela mitt liv och tillbringat hundratala timmar i kyrkan och söndagsskolan var jag inte beredd på denna attack. Jag insåg att mina barn växer upp i en värld som skiljer sig mycket från den jag växte upp i. Att undervisa dem om kristen tro skulle inte bli så enkelt som ”jord, frön och vatten”. Jag skulle behöva ge mina barn mycket mer, och jag var tvungen att ta reda på vad det var.

Det var dags att bli en mer tränad trädgårdsskötare.

Jag gjorde en djupdykning i ämnet kristen apologetik – hur man förklarar och försvarar kristen tro – och förvandlade med tiden min webbsida till en plats där jag bistår andra föräldrar med samma kunskap. Det har blivit min passion, och i dag har min blogg över 250 000 läsare per år.

Efter en tid fick jag möjlighet att skriva en apologetisk bok riktad till föräldrar: *Rusta dina barn: En apologetisk vägledning för kristna föräldrar*.² Den tar upp samtal kring centrala frågor om Gud, sanning och världsåskådningar, Jesus, Bibeln och vetenskapen. Som uppföljare till *Rusta dina barn* ville jag skriva böcker som behandlar dessa stora ämnen var för sig och fördjupa mig i många fler frågor än vad som var möjligt i en bok som täcker så många olika områden.

² Natasha Crain, *Rusta dina barn: En apologetisk vägledning för kristna föräldrar* (Stockholm: Apologia 2020).

Det är vad *Tala med dina barn om Gud* gör. Den här boken är en resurs för kristna föräldrar som tar upp trettio av de viktigaste sakerna som barn måste förstå om Gud mot bakgrund av det sekulära samhällets utmaningar. Vare sig du har läst *Rusta dina barn* och söker efter nästa steg i dina studier eller om du vill hoppa direkt in i denna fördjupande resurs som behandlar ämnet Gud mer specifikt, kommer du att få den vägledning du behöver för att ha trettio viktiga samtal om tron som dina barn kommer att ha nytta av hela livet.

HUR DU ANVÄNDER BOKEN

För det första är *Tala med dina barn om Gud* avsedd att utrusta dig, den vuxne, med den kunskap du behöver för att ha dessa samtal med dina barn. Med andra ord, ge inte boken direkt till dina barn – den är inte skriven för dem! Det här är *din* handbok.

Med detta sagt kan det vara en skrämmande utmaning att lista ut hur man ska tala med barn om svåra ämnen, även då du själv behärskar dessa ämnen. Det hjälper att få vägledning i hur man kan bryta ner innehållet till hanterbara samtalsämnen inriktade på de viktigaste punkterna – det är precis vad jag bistår med i slutet av varje kapitel.

Varje samtalsguide har tre delar: ”Inled samtalet”, ”Utveckla samtalet” och ”Tillämpa samtalet”.

I delen ”Inled samtalet” hittar du en eller ett par frågor som syftar till att få dina barn att börja fundera på ämnet. Motstå frestelsen att dumpa hela kapitlets innehåll på dem redan då. Lyssna i stället på dina barns svar och ställ följdfrågor för att lära dig mer om hur de tänker.

Under rubriken ”Utveckla samtalet” kommer du att få ytterligare ett par tre frågor som kan hjälpa dig att tränga djupare in i kapitlets huvudtankar. Dessa frågor kommer inte att täcka alla detaljer som du har läst om. De ger dig tillfälle att lyfta fram de

viktigaste punkterna, och sedan är det upp till dig att bestämma hur djupt du ska gå i samtalet. Tips på samtalsämnen ges också i samband med de flesta av dessa frågor.

I delen "Tillämpa samtalet" kommer du att få ett citat från en kristendomsskeptiker som har med ämnet att göra. De flesta är hämtade från diskussioner mellan kristna och skeptiker på nätet. Det är den sortens kommentarer som dina barn troligen kommer att stöta på förr eller senare. Efter att ni har läst citatet tillsammans ber du dem att ge en respons baserat på vad de lärt sig från kapitlet.

Tveka inte att göra detta, oavsett hur gamla dina barn är. Om du hjälper dina barn att tillämpa vad de har lärt sig genom att bemöta dessa citat, hyser jag inga tvivel om att du kommer att tycka att detta är en av de mest givande delarna av boken.

Är du redo att bli en mer framgångsrik trädgårdsmästare och hjälpa dina barn till ett rikt andligt liv? Det vet jag att du är. Sätt dig i en bekväm fåtölj så kör vi i gång.